

ALGEBRA R 9

Merytoryczna zawartość wykładu: Kanoniczny izomorfizm $V \cong V^{**}$, pojęcie anihilatora podprzestrzeni, odwzorowanie sprzężone, macierz odwzorowania sprzężonego, rząd wierszowy, rząd kolumnowy, rząd macierzy.

Zdefiniowaliśmy na poprzednim wykładzie przestrzeń $V^* = L(V, K)$, omówiliśmy jej własności i podaliśmy definicję bazy dualnej. W szczególności V^* jest po prostu przestrzenią wektorową (stąd rozważanie baz, wymiarów itd), można więc zapytać o przestrzeń $(V^*)^*$, tzn o przestrzeń dualną do przestrzeni dualnej do przestrzeni wektorowej. Jest to pewnie wyzwanie dla Państwa zdolności do abstrakcyjnego myślenia.

$(V^*)^*$: Zauważmy przede wszystkim że każdy element $v \in V$ definiuje liniowe odwzorowanie na V^* przy pomocy ewaluacji. Odwzorowanie to oznaczamy f_v

$$f_v: V^* \rightarrow K \quad f_v(\varphi) = \varphi(v) \quad , \quad f_v \in L(V^*, K) = (V^*)^*$$

STWIERDZENIE: Jeśli $v \neq w$ to także $f_v \neq f_w$

Do udowodnienia tego stwierdzenia przydatny będzie pewien lemat: **LEMAT:** Dla każdego niezeraowego wektora $u \in V$ istnieje $\varphi \in V^*$ takie, że $\varphi(u) = 1$.

DOWÓD LEMATU: Uzupełniamy u do bazy B przestrzeni V . Jako φ bierzemy funkcjonal przyporządkowujący wektorowi jego pierwszą współzmienną w rozkładzie wektora w bazie B . ■

DOWÓD STWIERDZENIA:

Jeśli $v \neq w$ to $v-w \neq 0$ i istnieje $\varphi \in V^*$ takie, że $\varphi(v-w) = 1$, tzn $\varphi(v) = 1 + \varphi(w)$.

Żeby pokazać, że $f_v \neq f_w$ wystarczy wskazać jeden argument φ w którym oba te odwzorowania przyjmują różne wartości. Tym argumentem - elementem V^* - jest wskazane przez nas wcześniej φ :

$$f_v(\varphi) = \varphi(v) = 1 + \varphi(w) = 1 + f_w(\varphi) \quad f_v(\varphi) \neq f_w(\varphi) \quad \blacksquare$$

Powyższe stwierdzenie pokazuje, że przyporządkowanie $V \ni v \mapsto f_v \in (V^*)^*$ jest iniektywne.

I to jest mniej więcej tyle ile można powiedzieć w ogólnym przypadku. Jeśli natomiast $\dim V < \infty$ to zachodzi twierdzenie:

TWIERDZENIE: Jeśli V jest p.w. skończonego wymiaru to istnieje **kanoniczny** izomorfizm $V \cong V^{**}$

DOWÓD: Obie te przestrzenie są jednakowego wymiaru: $\dim V = \dim V^* = \dim V^{**}$. Są więc oczywiście izomorficzne jako p.w. Kanonicznym, tzn wyróżnionym w sposób naturalny izomorfizmem jest odwzorowanie $V \ni v \mapsto f_v \in V^{**}$. Zauważmy, że jest to odwzorowanie liniowe:

$$\begin{aligned} v+w &\mapsto f_{v+w} & f_{v+w}(\varphi) &= \varphi(v+w) = \varphi(v) + \varphi(w) = f_v(\varphi) + f_w(\varphi) \quad \text{tzn} \quad f_{v+w} = f_v + f_w \\ \lambda v &\mapsto f_{\lambda v} & f_{\lambda v}(\varphi) &= \varphi(\lambda v) = \lambda \varphi(v) = \lambda f_v(\varphi) \quad \text{tzn} \quad f_{\lambda v} = \lambda f_v \end{aligned}$$

Przed sformułowaniem twierdzenia wykazaliśmy już, że $\Phi: v \mapsto f_v$ jest różnowartościowe. Skoro Φ jest liniowe, to fakt ten formułujemy pisząc $\ker \Phi = \{0\}$. Z bilansu wymiarów

$\dim V = \dim \ker \Phi + \dim \text{im } \Phi = \dim \text{im } \Phi$. Skoro więc $\dim \text{im } \Phi = \dim V = \dim V^*$ to zauważ, że $\text{im } \Phi = V^*$, zatem Φ jest surjekcją. Podsumowując, Φ jest liniowe, jest iniekcją, surjekcją, jest więc izomorfizmem ■

Kanoniczny izomorfizm $V \cong V^{**}$ pokazuje że na parę V, V^* należy patrzeć symetrycznie jako na parę dualną: V^* jest dualne do V i V jest dualne do V^* . Stąd koncepcje używając bardziej symetrycznej notacji na oznaczenie $\varphi(v)$ dla $\varphi \in V^*$ i $v \in V$: zamiast $\varphi(v)$ pisać będziemy $\langle \varphi, v \rangle$

Takie notacje pojawia się w mechanice kwantowej. Elementy V^* oznacza się $\langle \varphi |$ i nazywają **bra** a elementy V oznacza się $|v\rangle$ i nazywają **ket**. Razem, ewaluacja jednego na drugim to **bracket** $\langle \varphi | v \rangle$

ANIHILATOR

Niech $X \subset V$ będzie podprzestrzenią wektorową. Definiujemy X° wzorem

$$X^\circ = \{ \varphi \in V^* : \forall v \in X \quad \varphi(v) = 0 \} \subset V^*$$

STWIERDZENIE X° jest podprzestrzenią wektorową

DOWÓD:

Niech $\varphi, \psi \in X^\circ$, wtedy $a\varphi + b\psi$ dołożone na $v \in X$ daje, dla dowolnych $a, b \in \mathbb{K}$:

$$(a\varphi + b\psi)(v) = a\underbrace{\varphi(v)}_0 + b\underbrace{\psi(v)}_0 = 0, \text{ zatem } a\varphi + b\psi \in X^\circ. \blacksquare$$

X° nazywamy **anihilatorem** podprzestrzeni X .

PRZYKŁAD: Niech $V = \mathbb{R}^3$, $X = \langle \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix} \rangle$ wtedy X° zawiera wszystkie wektory spełniające

$$[\alpha \ \beta \ \gamma] \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \\ 1 \end{bmatrix} = 0 \text{ tzn } \alpha + \beta + \gamma = 0 \Rightarrow \alpha = -\beta - \gamma$$

X° jest więc rozpięta przez $[1 \ -1 \ 0]$ i $[1 \ 0 \ -1]$

$$X^\circ = \langle [1 \ -1 \ 0], [1 \ 0 \ -1] \rangle$$

STWIERDZENIE: Jeśli $\dim V < \infty$ to $\dim X^\circ = \dim V - \dim X$

DOWÓD: Oznaczamy $n = \dim V$, $k = \dim X$ i wybierzmy bazę $X = (x_1, x_2, \dots, x_k)$, którą następnie uzupełnimy do bazy $V = (x_1, x_2, \dots, x_k, v_{k+1}, \dots, v_n)$. Utwórzmy także bazę dualną, której elementy oznaczamy $\varphi^i = (\varphi^1, \dots, \varphi^k, \varphi^{k+1}, \dots, \varphi^n)$. Twierdzę, że $X^\circ = \langle \varphi^{k+1}, \dots, \varphi^n \rangle$. Jest oczywiste, że $\langle \varphi^{k+1}, \dots, \varphi^n \rangle \subset X^\circ$ gdyż każdy z φ^i dla $i \geq k+1$ znikna na elementach X .

Weźmy teraz $\alpha \in X^\circ$ i rozłóżmy α w bazie φ :

$$\alpha = \alpha_1 \varphi^1 + \dots + \alpha_k \varphi^k + \alpha_{k+1} \varphi^{k+1} + \dots + \alpha_n \varphi^n$$

Obliczając $\langle \alpha, x_i \rangle$ otrzymujemy

$$0 = \langle \alpha, x_i \rangle = \langle \alpha_1 \varphi^1 + \dots + \alpha_k \varphi^k + \alpha_{k+1} \varphi^{k+1} + \dots + \alpha_n \varphi^n, x_i \rangle = \alpha_1 \langle \varphi^1, x_i \rangle + \dots + \alpha_k \langle \varphi^k, x_i \rangle + \alpha_{k+1} \langle \varphi^{k+1}, x_i \rangle + \dots$$

$= \alpha_i$ jeśli $\alpha \in X^\circ$ to $\alpha_i = 0$, ostatecznie

$\alpha = \alpha_{k+1} \varphi^{k+1} + \dots + \alpha_n \varphi^n$, zatem $X^\circ \subset \langle \varphi^{k+1}, \dots, \varphi^n \rangle$. Mamy zawieranie w obie strony,

więc równość. Wektory $\varphi^{k+1}, \dots, \varphi^n$ są liniowo niezależne, więc $\dim X^\circ = n - k = \dim V - \dim X. \blacksquare$

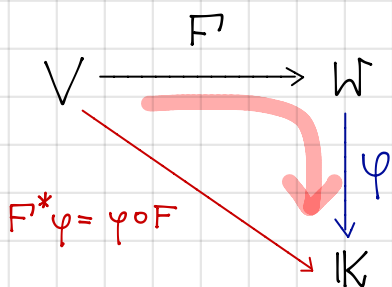
ODWZOROWANIE SPRZĘŻONE:

Niech V, W będą dwiema przestrzeniami wektorowymi nad ciałem $\mathbb{K}$.

STWIERDZENIE: Dla każdego $F \in L(V, W)$ istnieje jednoznacznie określone odwzorowanie $F^* \in L(W^*, V^*)$ zadane wzorem

$$\forall \varphi \in W^* \text{ i } v \in V \quad \langle \varphi, F(v) \rangle = \langle F^*(\varphi), v \rangle$$

DOWÓD: Ten napis oznacza właściwie, że $F^*\varphi(v) = \varphi(F(v))$ tzn $F^*\varphi = \varphi \circ F$

PRZYKŁAD: $V = \mathbb{R}_2[x]$, $W = \mathbb{R}^2$, $F \in L(V, W)$: $F(v) = \begin{bmatrix} v(1) \\ v'(1) \end{bmatrix}$ Znaleźć F^*

Jako wstęp znajdziemy macierz F w jakichś bazach. W $\mathbb{R}^2$ wybierzmy bazę kanoniczną a w $\mathbb{R}_2[x]$ bazę złożoną z jednomianów $u = (u_1(x) = x^2, u_2(x) = x, u_3(x) = 1)$

$$F(x^2) = \begin{bmatrix} 1 \\ 2 \end{bmatrix}, \quad F(x) = \begin{bmatrix} 1 \\ 1 \end{bmatrix}, \quad F(1) = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \end{bmatrix}$$

$$[F]_{u}^e = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 2 & 1 & 0 \end{bmatrix}$$

Co to znaczy znaleźć F^* ? To znaczy umieć policzyć F^* na każdym funkcyjonalu z $W^* = (\mathbb{R}^2)^* = \mathbb{R}^2$. Musimy więc wiedzieć co to jest

$F^* \begin{bmatrix} \alpha & \beta \end{bmatrix} \in V^* = (\mathbb{R}_2[x])^*$, zatem $F^* \begin{bmatrix} \alpha & \beta \end{bmatrix}$ musi się dać liczyć na wielomianach:

$$\begin{aligned} F^* \begin{bmatrix} \alpha & \beta \end{bmatrix} (ax^2 + bx + c) &= \begin{bmatrix} \alpha & \beta \end{bmatrix} F(ax^2 + bx + c) = \begin{bmatrix} \alpha & \beta \end{bmatrix} \begin{bmatrix} a+b+c \\ 2a+b \end{bmatrix} = \\ &= \alpha(a+b+c) + \beta(2a+b) = (\alpha+2\beta)a + (\alpha+\beta)b + c\alpha \end{aligned}$$

Dostaliśmy więc jakiś wzór, który pozwala wyznaczyć $F^* \begin{bmatrix} \alpha & \beta \end{bmatrix}$ na dowolnym wielomianie. Być może wygodniej będzie zapisać F^* jako macierz w bazach. W V^* wybierzemy bazę dualną do u a w W^* dualną do kanonicznej. W W^* będzie to więc $\varepsilon^1 = [1 \ 0]$, $\varepsilon^2 = [0 \ 1]$ a w V^* baza składająca się z funkcyjnałów $\gamma^1, \gamma^2, \gamma^3$

$$\begin{aligned} \gamma^1(ax^2 + bx + c) &= a \\ \gamma^2(ax^2 + bx + c) &= b \\ \gamma^3(ax^2 + bx + c) &= c \end{aligned}$$

$$F^* \varepsilon^1 = F^* [1 \ 0]$$

$$F^* \varepsilon^1(\gamma^1) = 1 \quad F^* \varepsilon^1(\gamma^2) = 1 \quad F^* \varepsilon^1(\gamma^3) = 1$$

$$F^* \varepsilon^2 = F^* [0 \ 1] \quad F^* \varepsilon^2(\gamma^1) = 2 \quad F^* \varepsilon^2(\gamma^2) = 1 \quad F^* \varepsilon^2(\gamma^3) = 0$$

$$[F^*]_{\epsilon}^{\gamma} = \begin{bmatrix} [F^* \epsilon^1]^{\gamma} & [F^* \epsilon^2]^{\gamma} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 1 & 1 \\ 1 & 0 \end{bmatrix}$$

$$[F]_{\mu}^{\epsilon} = \begin{bmatrix} 1 & 1 & 1 \\ 2 & 1 & 0 \end{bmatrix} \quad [F^*]_{\epsilon}^{\gamma} = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 1 & 1 \\ 1 & 0 \end{bmatrix}$$

Macierze te mają ze sobą wiele wspólnego! Nie jest to przypadek. Macierz F^* w bazach ϵ i γ powstała z macierzy F w bazach ϵ i μ poprzez **transpozycję**, czyli zamianę wierszy na kolumny.

$$a \in M_{n \times m}(\mathbb{K}) \quad a^T \in M_{m \times n}(\mathbb{K}) \quad (a^T)^i_j = a^j_i$$

TWIERDZENIE: Niech $F \in L(V, W)$, niech także ϵ i ϵ oraz f i f będą parami baz dualnych w V i V^* oraz W i W^* odpowiednio. Wówczas

$$[F^*]_{\varphi}^{\epsilon} = ([F]_{\epsilon}^f)^T$$

DOWÓD:

Oznaczmy macierz $[F^*]_{\varphi}^{\epsilon}$ literą A , a wyrazy macierzy symbolami A^i_j . Zdefiniuj macierz odwzorowania A^i_j jest współczynnikiem przy ϵ^i w rozkładzie kowektora $F^*(\varphi^j)$ w bazie ϵ . Oznacza to, że

$$A^i_j = \langle F^*(\varphi^j), \epsilon^i \rangle = \langle \varphi^j, F(\epsilon_i) \rangle \leftarrow \text{współczynnik przy } f^j \text{ w rozkładzie } F(\epsilon_i) \text{ w bazie } f \text{ a więc wyraz } \cdot^j_i \text{ macierzy } [F]_{\epsilon}^f = B$$

$$A^i_j = B^j_i, \text{ tzn } A = B^T \quad \blacksquare$$

DWA FAKTY O F^*

STWIERDZENIE 1 $F \in L(V, W)$ $G \in L(W, U)$ wówczas

$$(G \circ F)^* = F^* \circ G^*$$

STWIERDZENIE 2 $F \in L(V, W)$

$$\ker F^* = (\operatorname{im} F)^{\circ}$$